

Nr 313.

Godkänd av första kammaren den 9 juni 1936.

Godkänd av andra kammaren den 9 juni 1936.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl.
Maj:ts förslag om anvisande av anslag av automo-
bilskattemedel m. m. jämte i ämnet väckta motioner.*

(Statsutskottets utlåtande nr 136.)

Till Konungen.

1:o) **Ändrade grunder för statsbidrag till den allmänna väghållningen.**
I propositionen nr 1 angående statsverkets tillstånd och behov under budget-
året 1936/1937 har Kungl. Maj:t (punkt 7 av det vid propositionen fogade
utdraget av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden) föreslagit riks-
dagen att

dels godkänna följande i statsrådsprotokollet intagna

Förslag

till

Förordning

angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Bidrag av statsmedel lämnas, i mån av tillgång å därtill anslagna medel,
till kostnaderna för vägars byggande och underhåll samt vinterväghållning
i enlighet med här nedan meddelade bestämmelser.

Med väg förstås i denna förordning allt vad jämlikt 2 § lagen den 7 juni
1934 om allmänna vägar till väg hörer eller såsom väg anses.

Med byggande av väg förstås i denna förordning förutom anläggning av
ny väg jämväl omläggning och förbättring av väg.

Närmare bestämmelser om vad som må hänföras till kostnader för byg-
gande av väg samt för underhåll av väg och vinterväghållning meddelas av
Konungen.

2 §.

1 mom. Till vägdistrikt lämnas årligen statsbidrag med åttio procent av
distriktets verkliga kostnad för vägunderhåll och vinterväghållning under

Bihang till riksdagens protokoll 1936. 14 saml. Nr 313.

nästföregående år. Till kostnaden för underhåll av ödebygdsväg och vinterväghållning å sådan väg lämnas av statsmedel, utöver vad nyss sagts, särskilt tilläggsbidrag med tio procent av distriktets verkliga kostnad för vägens underhåll och vinterväghållningen å densamma under nästföregående år.

2 mom. Till grund för fastställande av vägdistriktens verkliga kostnader skola läggas på föreskrivet sätt förda och granskade räkenskaper. Försummar vägdistrikt att förebringa nöjaktig utredning om storleken av kostnaderna, må, i den ordning Konungen bestämmer, distriktet förklaras skola gå miste om det bidrag till samma kostnader, som eljest skolat tillkomma distriktet.

3 §.

1 mom. Statsbidrag till vägdistrikt kunna av Konungen eller myndighet, som Konungen förordnar, beviljas att utgå till följande slag av vägbyggnad:

byggande av huvudväg, som är av synnerlig betydelse för den genomgående, långväga samfärdseln eller eljest av stor vikt ur trafiksynpunkt, med nittio procent av den beräknade kostnaden;

byggande av annan huvudväg med åttiofem procent av den beräknade kostnaden;

byggande av annan landsväg med åttio procent av den beräknade kostnaden;

byggande av ödebygdsväg med nittio procent av den beräknade kostnaden.

2 mom. Där i något fall Konungen prövar synnerliga skäl därtill föranleda, må, på de villkor Konungen finner anledning föreskriva, till vägföretag, som i 1 mom. angivas, utgå högre statsbidrag än där sägs.

3 mom. Är fråga om anläggning av väg, må statsbidrag, då så av allmänna samfärdselhänsyn befinnes särskilt önskligt, efter Konungens prövning utgå å verkliga kostnaden för lösen av mark, vars förvärvande skulle ställa sig i särskilt hög grad betungande, såsom åker, trädgård eller tomtmark.

Då fråga är om omläggning eller förbättring av väg, utgår bidrag med enahanda andel som till företaget i övrigt å verkliga kostnaden för lösen av mark, som erfordras för arbetets genomförande, så ock för lösen av byggnad, som befinnes hinderlig för vägens breddning eller omläggning eller vars undanskaffande kan vara angeläget för tillgodoseende av trafiksäkerheten, allt i den mån Konungen eller myndighet, som Konungen förordnar, prövar kostnaden vara skälig.

Vad nu sagts i fråga om lösen av mark skall äga motsvarande tillämpning beträffande engångsersättning, då mark tages i anspråk med vägrätt, så ock med avseende å ersättning för skada och intrång, som orsakas genom vägföretag.

I kostnad, som avses i detta moment, må inräknas även utgift för domstols- och expropriationshandläggning.

Vid bedömande av fråga om företags hänförande till anläggning eller till omläggning eller förbättring av väg bör jämte övriga inverkan

digheter beaktas, huruvida företaget väsentligen föranletts av ett tidigare ej tillgodosett behov av viss vägförbindelse eller icke.

4 §.

Till rikets städer lämnas årligen av automobilskattemedel belopp, som bestämmas i enlighet med stadgandet i 2 § första stycket i förordningen om fördelning av automobilskattemedel och skola av städerna användas till förbättring och underhåll av deras för automobiltrafiken viktiga vägar och gator, i första rummet infartsvägar till städerna.

5 §.

Till stad kan, utöver vad i 4 § sägs, av Konungen beviljas särskilt statsbidrag till visst företag av där omförmält slag. Det särskilda bidraget utgår med högst femtio procent av den beräknade kostnaden, där ej på grund av särskilda skäl högre bidrag prövas böra beviljas.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 1937, från och med vilken dag förordningen den 31 maj 1934 (nr 209) om särskilt tilläggsbidrag till underhåll av ödebygdsväg, kungörelsen den 31 maj 1934 (nr 207) angående statsbidrag till allmänna vägars byggande m. m. samt kungörelsen den 22 oktober 1927 (nr 383) angående dispositionen av anslag till bidrag till vägunderhållet på landet m. m. skola upphöra att gälla. Beträffande vägdistrikt, varest icke samtliga allmänna vägar under år 1936 varit övertagna till underhåll medelst vägkassan, skall under år 1937 i stället för det i denna förordning stadgade bidrag till vägunderhåll och vinterväghållning utgå bidrag av statsmedel med tre tiondelar av uppskattade kostnaden för vägunderhållet och av verkliga kostnaden för vinterväghållningen under år 1936.

Med avseende å vägföretag av i 3 § omförmält slag, vilket påbörjats före den 1 januari 1937, skola hittills gällande bestämmelser äga tillämpning;

dels och godkänna följande i statsrådsprotokollet intagna

Förslag

till

Förordning

om fördelning av automobilskattemedel.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

De under visst budgetår jämlikt förordningarna om automobils katt, om särskild skatt å automobilgummiringar och om särskild skatt å bensin och motorsprit eller jämlikt de särskilda bestämmelser, Konungen enligt 18 § förstnämnda förordning må hava meddelat, influtna skattemedlen (*automobilskattemedel*) skola i räkenskaperna från vederbörande anslag å riksstaten omföras till en särskild, av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen förvaltd fond, benämnd statens automobilskattemedelsfond.

Från nämnda fond skola i första hand bestridas *dels* så stor del av de enligt 2 § förordningen den angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket till vägdistrikten utgående statsbidragen, som motsvarar trettio procent av distriktens verkliga kostnader för underhåll av landsvägar och vinterväghållning å sådana vägar under det sista kalenderår, som avslutats före ingången av budgetåret, ävensom fyrtio procent av distriktens verkliga kostnader under nämnda kalenderår för underhåll av ödebygdsvägar och vinterväghållningen å desamma, *dels ock*, med undantag av de i tredje stycket avsedda medel, vad i övrigt i enlighet med å riksstaten anvisade anslag skall till särskilda ändamål utgå av automobilskattemedel.

Av återstående skattemedel, vilka, på sätt här nedan närmare sägs, skola användas till de ändamål, som avses med anslaget till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna samt anslaget till förbättring och underhåll av vägar å landsbygden, skola tjugu procent tillfalla rikets städer och åttio procent landsbygden.

2 §.

Av städerna tillkommande andel av skattemedlen skola åttio procent fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt, att användas på sätt angives i 4 § förordningen angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket.

Återstående tjugu procent av städernas andel fördelas av Konungen på sätt i 5 § nyssnämnda förordning sägs.

3 §.

1 mom. Av landsbygdens andel av skattemedlen fördelas åttiofem procent på följande sätt:

a) Av det vägdistrikten jämlikt 2 § förordningen angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket tillkommande bidrag bestrides så stor del, som motsvarar femtio procent av distriktens verkliga kostnad för vägunderhåll och vinterväghållning under det kalenderår, som avslutats under budgetåret.

b) Vad av omförmälda åttiofem procent återstår skall tillgodokomma de särskilda länen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive läns landsbygd.

2 mom. Återstående femton procent skola fördelas mellan länen på sätt Konungen förordnar.

3 mom. De enligt 1 mom. b) och 2 mom. länen tillkommande medlen skola användas till omläggning och förbättring av allmänna vägar på landsbygden i enlighet med bestämmelserna i 3 § förordningen angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1937, från och med vilken dag förordningen den 16 maj 1930 (nr 161) om fördelning av automobilskattemedel skall upphöra att gälla, dock att densamma skall äga tillämpning vid fördelningen av de under budgetåret 1936/1937 inflytande automobilskattemedlen.

I samband med Kungl. Maj:ts förevarande förslag har riksdagen till behandling förehaft

dels två likalydande motioner, I: 91 och II: 269, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta sådana kompletterande bestämmelser angående tilldelning av statsbidrag till den allmänna väghållningen, att större landsbygdsområdes införlivning med stad eller ombildning till stad icke måtte förminska möjligheten att erhålla bidrag till denna väghållning inom området, eller ock besluta hemställa hos Kungl. Maj:t, att i motionerna framförda synpunkter beträffande denna fråga måtte vinna beaktande vid den fortsatta utredningen om ändrade grunder för statsbidragstilldelningen;

dels två likalydande motioner, I: 124 och II: 237, vari hemställts, att riksdagen måtte vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förevarande förslag uttala, att den nuvarande anordningen med vägars och broars byggande och förbättring genom vägstyrelsernas försorg måtte bibehållas även efter genomförandet av ändrade grunder för statsbidrag till den allmänna väghållningen;

dels två likalydande motioner, I: 238 och II: 532, vari hemställts, att riksdagen ville besluta att höja bidraget av bilskattemedel till vägunderhållet från nuvarande 50 procent till 55 procent, så att sammanlagda bidragsprocenten blir 85;

dels en motion, II: 523, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta, att vid behandling av förslag till »Förordning angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket» måtte till första stycket av § 3 mom. 3 fogas orden: så ock för lösen av byggnad;

dels ock en motion, II: 24, vari hemställts, att riksdagen ville besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå, att nya bestämmelser snarast måtte utfärdas beträffande väg- och broarbetens planering, byggnadssätt, villkor för arbetens igångsättande m. m., allt avseende ökad sparsamhet och förbättrad, ekonomisk användning av de medel, som ställas till vägväsendets förfogande.

Det förslag till nya vägbidragsgrunder för landsbygden, som här framlägges, är byggt på ett av 1935 års vägsakkunniga framlagt betänkande.

Anläggningsbidrag skall, vare sig fråga är om egentlig nybyggnad av väg eller allenast om vägförbättringar, utgå med 80 procent för vanlig landsväg, 85 procent för vanlig huvudväg samt 90 procent för huvudväg av synnerlig betydelse för den genomgående, långväga samfärdseln eller eljest av stor vikt ur trafiksynpunkt. I undantagsfall kan ett än högre bidrag beviljas. Dessa normer ansluta sig i stort sett till den praxis, som hittills tillämpats vid vägomläggningar och vägförbättringar, men ställa sig förmånligare beträffande nybyggnaderna, till vilka hittills i allmänhet bidrag med allenast 75 procent kunnat beviljas.

De sålunda föreslagna grunderna för tilldelning av anläggningsbidrag föranleda ej någon erinran från riksdagens sida. Riksdagen får emellertid i anledning av ett av de sakkunniga gjort uttalande om överflyttning av vissa vägbyggnader från vägdistriktet till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anföra följande.

Av de sakkunniga har förutsatts, att i de fall, då statsbidrag för nybyggnad av väg utgår med mer än 90 procent av kostnaderna, arbetet skulle utföras genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsens försorg. I anledning härav har i de väckta motionerna I: 124 och II: 237 påyrkats, att även i nu förevarande fall vägbyggnaderna måtte få utföras av vägdistriktet. I motionerna har erinrats om, att väg- och vattenbyggnadsstyrelsens direkta befattning med vägbyggnaderna tidigare varit begränsad till ödebygdsvägarna. Även denna styrelsens byggnadsverksamhet vore dock numera under avveckling. Anledningen härtill vore bland annat, att det befunnits önskligt att kunna minska vägingenjörernas arbetsbörda.

För egen del vill riksdagen framhålla, att enligt de föreslagna nya bidragsnormerna statsbidrag skall utgå med 80—90 procent alltefter väganläggningens olika betydelse för samfärdseln. Tilldelningen av ett än högre bidrag d. v. s. med mer än 90 procent har däremot av de sakkunniga ansetts böra göras beroende av ett helt annat förhållande, nämligen vederbörande vägdistrikts ekonomiska bärkraft.

Att ett vägdistrikt är så ekonomiskt betungat att en högre bidragskvot än 90 procent bör beviljas synes dock enligt riksdagens mening ej i och för sig utgöra tillräckligt skäl för att från vägdistriktet till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen överflytta det planerade vägarbetet. Till stöd för sitt förslag om att vägföretagets utförande i dessa fall borde anförtros åt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hava de sakkunniga visserligen åberopat att utgående höga bidrag jämte tilldelat skatteutjämningsbidrag komme att medföra, att vägdistriktets egen andel i vägbyggnadskostnaden i allmänhet inskränkte sig till blott några få procent. Gent emot detta vill emellertid riksdagen erinra om den synnerligen ingående kontroll, som från statens sida numera utövas över vägdistriktens förvaltning. Det har också redan från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen antytts, att en dylik överflyttning på staten av vägbyggnaderna skulle kunna påverka styrelsens behov av arbetskrafter.

Riksdagen vill därför som sin mening uttala, att ej heller i de fall, då högre bidrag än 90 procent beviljats, skäl i allmänhet torde föreligga för ett frångående av den allmänna regeln om vägbyggnads utförande som ett vägdistriktets eget företag. Även med denna uppfattning anser riksdagen det dock böra stå öppet för Kungl. Maj:t att undantagsvis fatta beslut om att ifrågavarande vägarbeten, till vilka statsbidrag med över 90 procent skall utgå, må utföras genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsens försorg. Dylikt beslut torde, såsom nämnts, allenast bliva behöfligt i undantagsfall, då det av alldeles särskilda omständigheter finnes påkallat att anförtro ett vägbyggnadsföretag åt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i stället för det lokala vägdistrikt, varunder väganläggningen sedermera skall höra. I regel torde därvid, såsom de sakkunniga påpekat, komma att anlitas entreprenadförfarande.

Enligt det framlagda förslaget till förordning angående statsbidrag äger Konungen meddela närmare bestämmelser om vad som må hänföras till kostnader för å ena sidan vägbyggnad samt å andra sidan vägunderhåll.

Vid dessa bestämmelsers utfärdande böra enligt riksdagens mening bland annat beaktas de olägenheter i form av vidlyftigt bokföringsarbete m. m., som förvaltningskostnadernas uppdelning å vägbyggnader och vägunderhåll medför. Lämpligast torde vara att, som från sakkunnigt håll redan påyrkats, samtliga kostnader för vägdistriktens förvaltning hänföras till vägunderhållet.

I nu förevarande sammanhang vill riksdagen erinra om riksdagens år 1935 församlade revisorers under § 13 i berättelsen angående statsverket gjorda uttalande om vikten av att vägarbetena, enkannerligen erforderliga vägomläggningar, planläggas med ekonomisk omtanke. I motionen II: 24 hava också uttalats liknande önskemål beträffande vägföretagens planering och utförande. I anledning av dessa i riksdagens revisorers berättelse och jämväl i nyssnämnda motion framkomna synpunkter vill riksdagen framhålla angelägenheten av att jämsides med uppställda tekniska krav på en väganläggning också tillbörlig hänsyn toges till den förefintliga terrängen och bebyggelsen. Vid en dylik mera ekonomiskt och praktiskt inriktad planläggning av vägföretagen får självfallet ej åsidosättas trafiksäkerhetens krav liksom ej heller de fordringar, som vid en påräknelig framtida trafik kan komma att ställas på anläggningen.

Vägunderhållsbidrag skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag alltjämt utgå med 80 procent. Här till skulle dock komma ett utjämningsbidrag åt mera betungade distrikt. Även om det nya utjämningsbidraget är för vägdistriktens gynnsammare avvägt än det hittillsvarande torde dock alltjämt den lokala vägskattebördan inom stora delar av landet bliva synnerligen tyngande. För att bringa en ytterligare lättnad i fråga om vägdistriktens kostnader för vägunderhållet har riksdagen funnit sig böra medgiva att det statliga vägunderhållsbidraget ökas från 80 till 85 (30 + 55) procent.

I fråga om detaljbestämmelserna har i en i ämnet väckt motion II: 523 påyrkats att bidrag för lösen av byggnad må jämväl då fråga är om nyanläggning av väg få utgå i samma omfattning som hittills gällt vid vägomläggningar eller vägförbättringar. Med hänsyn till att vid vägars nyanläggning dylik inlösen av byggnad endast undantagsvis torde behöva förekomma därest vägföretagen planläggas med tillbörlig ekonomisk varsamhet, har riksdagen ansett sig kunna bifalla det motionsvis framställda yrkandet. I överensstämmelse härmed torde alltså till 3 § mom. 3 första stycket av den föreslagna förordningen om statsbidrag böra efter orden »eller tomtmark» tilläggas »så ock för lösen av byggnad».

Beträffande *städernas* andel i automobilskattemedlen, vilken fråga är föremål för ytterligare överväganden inom 1935 års vägsakkunniga, har ingen ändring ifrågasatts. I motionerna I: 91 och II: 269 har emellertid i ett särskilt avseende, nämligen beträffande städer, som tidigare varit landsbygdsområde eller varmed dylikt större område införlivats, hemställt om sådana kompletterande bestämmelser att dylik ombildning eller införlivning ej måtte förminska möjligheterna att erhålla bidrag till väghållningen inom området.

Riksdagen anser detta yrkande vara av beskaffenhet att, på sätt i motionerna alternativt påyrkats, förtjäna beaktande vid den fortsatta utredningen om ändrade grunder för statsbidragstilldelningen.

Under återopandande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen

a) i anledning av motionerna I: 238 och II: 532 beslutat

dels att 2 § 1 mom. av förslaget till förordning angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket skall hava följande lydelse:

2 §.

1 mom. Till vägdistrikt lämnas årligen statsbidrag med åttiofem procent — — — nästföregående år.

dels ock att 3 § 1 mom. a) av förslaget till förordning om fördelning av automobilskattemedel skall hava följande lydelse:

3 §.

1 mom. Av landsbygdens — — — på följande sätt:

a) Av det vägdistrikten — — — så stor del, som motsvarar femtiofem procent av distriktens verkliga kostnad för vägunderhåll — — — under budgetåret.

b) med bifall till motionen II: 523, beslutat att 3 § 3 mom. första stycket av det intagna förslaget till förordning angående statsbidrag till den allmänna väghållningen i riket skall hava följande ändrade lydelse:

»Är fråga om anläggning av väg, må statsbidrag, då så av allmänna samfärdselhänsyn befinnes särskilt önskligt, efter Konungens prövning utgå å verkliga kostnaden för lösen av mark, vars förvärvande skulle ställa sig i särskilt hög grad betungande, såsom åker, trädgård eller tomtmark, så ock för lösen av byggnad»;

c) godkänt förevarande båda författningsförslag i övriga delar.

2:o) **Anslag av automobilskattemedel m. m.** Kungl. Maj:t har beträffande riksstatens sjätte huvudtitel i nedannämnda punkter vidare föreslagit riksdagen

punkten 14

att till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 12,709,860 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

punkten 15

dels till förbättring och underhåll av vägar å landsbygden för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 50,839,440 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

dels ock medgiva, att av den del av landsbygdens andel för budgetåret 1936/1937 av automobilskattemedlen, som motsvarar 85 procent av sagda andel, må disponeras ett belopp av förslagsvis 3,800,000 kronor för tilldelning av utjämningsbidrag åt mera betungade vägdistrikt under år 1937 i huvudsaklig överensstämmelse med de under punkten 7 här ovan angivna grunderna;

punkten 16

att till bidrag till vägunderhållet på landet m. m. för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 16,800,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

punkten 17

dels till särskilt bidrag till vägdistrikten för täckande av vissa upptagna lån för budgetåret 1936/1937 anvisa ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

dels ock medgiva, att av landsbygdens totala andel av 1935/1936 års automobilskattemedel må på sätt under punkten 14 förordats för enahanda ändamål disponeras ett belopp av lägst 8,000,000 kronor och högst 9,300,000 kronor.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under utgifter för kapitalökning (Bil. 5, punkten 5, av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet över finansärenden) föreslagit riksdagen, bland annat, att till avskrivning av till allmänna arbeten m. m. anvisat lånekapital för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 57,000,000 kronor, därav 7,000,000 kronor att utgå av automobilskattemedel.

Detta förslag behandlas här i vad detsamma avser anvisande av anslag för ändamålet av automobilskattemedel.

Med avseende å fördelningen av 1936/1937 års automobilskattemedel, beräknade till 103,000,000 kronor, ansluter sig riksdagen till Kungl. Maj:ts förslag.

Riksdagen finner alltså skäligt och lämpligt, att automobilskattemedlen med ett belopp av 7,000,000 kronor tagas i anspråk för amortering av kristidslånen, varav över 20 miljoner kronor belöpa å anslag, som åren 1933 och 1934 direkt anvisats till vägarbeten, broar och skenfria korsningar. I detta avseende vill riksdagen också erinra om de betydande, delvis upplånade kapitalbelopp, sammanlagt 210,000,000 kronor, som av arbetslöshetsmedel nedlagts å vägarbeten.

Vad angår den motionsvis framförda frågan om beredande av medel för avveckling av vissa av vägdistrikten i avvaktan på kommande statsbidrag förskotterade medel får riksdagen erinra, att hithörande arbetens igångsättning i allmänhet föranletts av önskvärldheten av att kunna bereda sysselsättning åt ortens arbetslösa. Att statsbidrag ej kunnat redan i samband med arbetets utförande utbetalas torde ej för vederbörande vägdistrikt medföra annat direkt men eller annan förlust än ränteutläggen för medel, som tillfälligt upplånats i avvaktan på statsbidraget. Det synes riksdagen förtjänt av övervägande, huruvida ej genom någon lämplig anordning ersättning skulle kunna beredas vägdistrikten för dylika ränteutlägg. I detta sammanhang vill riksdagen också framhålla önskvärldheten av att i förekommande statistiska uppgifter en uppdelning äger rum mellan de fasta lånemedlen och sådana som exempelvis mera tillfälligt upptagits i avvaktan på framtida statsbidrag eller för finansiering av halvpermanenta beläggningar mot åtnjutande av statsbidrag för lånens amortering.

På sätt 1935 års vägsakkunniga framhållit är det emellertid självfallet
Bihang till riksdagens protokoll 1936. 14 saml. Nr 313.

önskvärt att ifrågavarande förskott och främst sådana, som medfört skuldsättning från vederbörande vägdistriktets sida, likvideras så snart ske kan. Riksdagen har funnit sig böra godkänna Kungl. Maj:ts i sådant syfte framställda förslag att ett anslag å 1,000,000 kronor anvisas till täckning av vissa av vägdistriktens upptagna lån, för vilket ändamål dessutom skulle få disponeras vissa uppkommande överskottsmedel — lägst 8 och högst 9.3 miljoner kronor — av innevarande budgetårs uppbörd av automobilskattemedlen.

I anledning av riksdagens beslut om beställningar av gatsten med 3,000,000 kronor, varav 1,000,000 kronor från de under budgetåret 1936/1937 inflytande automobilskattemedlen (statsutskottets utlåtande nr 18) bör å budgeten för 1936/1937 uppföras ett reservationsanslag för inköp av gatsten å 1,000,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel.

I enlighet med det anförda — vilket tillika innebär, att vägunderhållsbidraget bestämmes till 85 (30 + 55) procent — skulle automobilskattemedlen för år 1936/1937 komma att fördelas på följande sätt:

1936/1937 års automobilskattemedel.

96,000,000 kr. (103,000,000 — 7,000,000).

Vägunderhåll m. m. enligt väglagen (30 % å kostnad för år 1935)	Ersättning för väg- distriktens lån	Inköp av gatsten	Övriga specialanslag	Att fördelas mellan städer och landsbygd
16,800,000 kr.	1,000,000 kr.	1,000,000 kr.	15,300,700 kr.	61,899,300 kr.
Städernas totala andel (20 %)			Landsbygdens totala andel (80 %)	
12,379,860 kr.			49,519,440 kr.	
			Utjämningsandelen (15 %)	Återstående andel (85 %)
			7,427,916 kr.	42,091,524 kr.
Vägdistriktens direkta underhålls- bidrag (55 % å verklig kostnad för år 1936)	Utjämningsbidrag under år 1937	Länens ordinarie andelar		
30,800,000 kr.	3,800,000 kr.	7,491,524 kr.		

Under åberopande av vad riksdagen sålunda anført får riksdagen anmäla, att riksdagen

dels till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna för budgetåret 1936/1937 anvisat ett förslagsanslag av 12,379,860 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

dels till förbättring och underhåll av vägar å landsbygden för budgetåret 1936/1937 anvisat ett förslagsanslag av 49,519,440 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

dels till avskrivning av till allmänna arbeten m. m. anvisat länekapital för budgetåret 1936/1937 under utgifter för kapitalökning anvisat ett anslag av 7,000,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

dels medgivit, att av den del av landsbygdens andel för budgetåret 1936/1937 av automobilskattemedlen, som motsvarar 85 procent av sagda andel, må disponeras ett belopp av förslagsvis 3,800,000 kronor för tilldelning av utjämningsbidrag åt mera betungade vägdistrikt under år 1937 i huvudsaklig överensstämmelse med de i statsrådsprotokollet angivna grunderna;

dels till bidrag till vägunderhållet på landet m. m. för budgetåret 1936/1937 anvisat ett förslagsanslag av 16,800,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

dels till särskilt bidrag till vägdistrikten för täckande av vissa upptagna lån för budgetåret 1936/1937 anvisat ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel;

dels medgivit, att av landsbygdens totala andel av 1935/1936 års automobilskattemedel må på sätt i statsrådsprotokollet förordats för enahanda ändamål disponeras ett belopp av lägst 8,000,000 kronor och högst 9,300,000 kronor;

dels ock till inköp av gatsten för budgetåret 1936/1937 anvisat ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor, att utgå av automobilskattemedel.

Stockholm den 9 juni 1936.

Med undersåtlig vördnad.
